

[Taanquist]

Vi tilslutter os selvfølgelig sigtet med ungdomscirkulæret i den forstand, at de mennesker, der f. eks. går på en uddannelse, ikke skal have en økonomisk tilskyndelse til at lade være med at gå på den uddannelse, fordi de kunne få mere efter bistandslovens bestemmelser.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt at afhjælpe dette ved at tilvejebringe en lovhjemmel for socialministeren til gennem en bekendtgørelse at binde kommunerne til cirkulæret, idet det vil medføre, at kommunerne fremover forpligtes til at anvende stipendiestøtten som bindende takst helt i modstrid med bistandslovens intentioner. Socialdemokratiet er imidlertid indstillet på at medvirke til en løsning af problemet inden for bistandslovens rammer, således at beregningsgrundlaget klargøres på en sådan måde, at man undgår et misforhold mellem leve niveauet for unge, der modtager bistandshjælp, og unge under uddannelse.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men jeg opfattede socialministerens karakteristik af mine udtalelser sådan, at jeg svinger mig højt op ved at stå og citere socialministeren, dengang han var konservativ ordfører, og hvis det er at svinge sig højt op, nu vel, så er det ministerens karakteristik af sin egen tale fra dengang. Men det spørgsmål, jeg stillede til ministeren, var: betragter ministeren det initiativ, der her er tale om, som et forsøg på at centralisere eller decentralisere? Og jeg stillede det op i relation til ministerens udtalelse, dengang han var konservativ ordfører, hvor han i den grad forfægtede synspunkter om, at man netop skulle lægge afgørelserne ud til kommunerne.

Ministeren gør opmærksom på, at det faktisk kun drejer sig om et lille cirkulære, og at vi har et medansvar osv. Jeg mener faktisk, at jeg har lært at læse, om ikke andet så lovtekster i de 10 eller 20 år, jeg har været medlem af denne forsamling, og jeg kan ikke se andet, end at i henhold til §§ 37 og 43 i bistandsloven kan ministeren faktisk gøre sin indflydelse gældende på en måde, som totalt ændrer lovens sigte. Det fremgår da også udtrykkeligt af ministerens fremsættelsestale,

som jeg beklager at måtte citere igen, uden at jeg af den grund svinger mig højt op:

»Til imødegåelse heraf foreslås det derfor, at socialministeren bemyndiges til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om bistandslovens anvendelse på områder, hvor der i praksis er forekommet vanskeligheder med fortolkningen af reglerne.«

Og det kan jo gælde alt, i det mindste inden for de to paragraffer. Så, kære socialminister, vær elskværdig at svare mig på mit spørgsmål, om initiativet her er et forsøg på yderligere centralisering eller det, som ministeren ønskede for 9 år siden, decentralisering!

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det med økonomiske støttemuligheder til unge diskuterede vi jo for nylig, da vi havde en redegørelsesdebat om uddannelsestilbud til de unge. Den nuværende undervisningsminister sagde med prisværdig klarhed, at man i regeringen foreløbig i alt det, der hedder harmonisering af ydelserne til de unge, var nået til to konklusioner. For det første sagde han: det er lettere sagt, end det er gjort. Og for det andet sagde han: det skal gøres. (*Munterhed*).

Nu får vi så i dag at vide af en række ordførere – det gælder socialdemokratiets og også de radikales – at man godt vil være med til et eller andet. Nu fik vi lige sidst at vide af hr. Taanquist, var det vel, at der også var det med, at uddannelse og bistand skulle gå lige op, og jeg tror, vi er nødt til, hvis dette overhovedet skal blive en smule klart, at få at vide konkret: hvad er det, man har tænkt sig?

Det radikale venstre siger: sultecirkulærets sigte – hvad det ellers er – er meget godt, men det er nok ikke de endelige beløb, man er landet på. Socialdemokratiet siger et eller andet helt uigennemskueligt om, at man har aldrig hørt om eller set dette cirkulære, men nu har man opdåget, at det er der, og derfor vil man godt være med til at gøre et eller andet. Her må vi også have at vide præcist: hvad er det, man vil gøre, og hvordan? For ellers er jeg nødt til at tro, at man bare står og siger en masse, som man ikke aner hvad man mener med konkret.